

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นไม่ผลัดใบ สูงถึง 40 ม. โคนมีพูพอน เปลือก สีน้ำตาลอมส้มอ่อนถึงน้ำตาลอมเทา แตกเป็นแผ่นหรือสะเก็ด เปลือกในเป็นชั้นสีชมพูอมส้มถึงน้ำตาลอมแดง มียางใสหรือสีครีม มีกลิ่นหอม ใบ ใบย่อย 2-5 คู่ รูปไข่ถึงขอบขนานแกมรี กว้าง 2-6(8) ซม. ยาว 5-16(26) ซม. ปลายเรียวแหลมสั้น โคนกลมหรือรูปไข่แกมแกมกลีบ ใบแกว่งสีน้ำตาลอมเทาหรือน้ำตาลเข้ม เส้นกลางใบนูนด้านบน เส้นใบ 10-18 คู่ ทำมุม 70-90 องศา โค้งและเชื่อมเป็นวงใกล้ขอบใบ เส้นใบย่อยเป็นร่างแหละเอียด เห็นชัดด้านล่าง ก้านใบย่อยยาว 1 ซม. ค่อนข้างใหญ่แบน ด้านบนเป็นร่อง บวมที่ปลายทั้งสองด้าน ก้านข้อใบใหญ่ ยาวถึง 15 ซม. ด้านบนแบน และเป็นร่อง โคนบวมชัด กิ่งใหญ่ เกี้ยงหรือมีขนเมื่ออ่อน ปลายมียาง ดอก ขนาด 0.5 ซม. สีเขียวอ่อนหรือออกขาว เกี้ยง ออกเป็นช่อแตกแขนงยาวถึง 30 ซม. ตามซอกใบ กลีบเลี้ยงยาว 1 มม. โคนเชื่อมกัน กลีบดอกยาว 2 มม. โคนแคบ ดอกเพศผู้มีเกสรเพศผู้ 6 อัน ติดรอบจานฐานดอก นุ่ม เกสรเพศเมียเป็นหมันเล็กมาก ผลกลมเบี้ยวหรือรูปไข่ ขนาด 1.2-1.8 ซม. แบนด้านเดียว ยอดเกสรเพศเมียติดห่างจากกึ่งกลางผล สีเขียวอมเทา เปลี่ยนเป็นสีม่วงดำเมื่อแก่ พบในป่าดิบที่ต่ำ ป่าพรุ หรือตามริมน้ำในป่าดิบ-ป่าไผ่ สูงถึง 600 ม. ที่ จ.ชุมพร ระนอง สตูล นราธิวาส

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอน ฟินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2558. 768 หน้า

ภาพประกอบ : <https://www.flickr.com/photos/reulim/32768452791>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

